

De opsteker 2010

“Vernieuwingen”

2010 is weer voorbij gevlogen en daarmee ook het eerste decennium van de jaren 2000. Het lijkt soms wel of de jaren op het tempo van het stomende water zomaar voorbij glijden. Wat gaat het snel.

Volgens een goed en welgemeend gebruik wenst het bestuur een ieder een voorspoedig, visrijk en gezond jaar toe. Hoe belangrijk dat is bleek wel weer toen we plotseling afgelopen jaar geconfronteerd werden met de hartproblemen waar Joop Rouette mee te kampen kreeg. Gelukkig was hij er op tijd bij en bleek het medisch goed te behandelen te zijn. Na een relatief korte periode van afwezigheid was hij weer zo goed als nieuw aan de waterkant te vinden.

Zijn taak als wedstrijdleider zout kon hij natuurlijk even niet vervullen. Goed was het om te ondervinden dat er gelijk anderen klaar stonden om tijdelijk de taak van Joop over te nemen. Bij deze dan ook Aad Segboer alsnog bedankt in deze.

Tevens wil ik hier van de gelegenheid gebruik maken om nogmaals Wim Klerks van harte te feliciteren. Zoals een ieder inmiddels wel zal weten is Wim op de afgelopen jaarvergadering van de algehele HPSV in mei 2010 benoemd tot Lid Van Verdienste in verband met zijn inspanningen voor de afdeling Sportvissen. In de 25 jaar dat Wim lid is, was hij het afgelopen jaar al voor het 15^e jaar actief als wedstrijdsecretaris zoet binnen het bestuur van onze afdeling. Daarbij is Wim altijd voor dag en dauw al aanwezig langs de waterkant om het wedstrijdparcours uit te zetten. Daarbuiten heeft Wim ook al over meerdere jaren namens onze afdeling wedstrijden georganiseerd voor de landelijke competitie van de NPSB. Tevens vist hij namens Haaglanden ook al vele jaren tijdens de Europese Kampioenschappen mee die mede door de NPSB georganiseerd worden voor wat de inschrijvingen en dergelijke betreft.

Wat ook niet onvermeld mag blijven is de inmiddels traditionele BBQ die Wim al een behoorlijk aantal jaren organiseert voor onze afdeling en daarvoor zijn tuin ombouwt en ter beschikking stelt. Wim is dus echt een prima vertegenwoordiger en uithangbord van onze afdeling en voor Haaglanden. Proficiat en dik verdiend !!

Voornamelijk in ons wedstrijdprogramma van de zoetwater wedstrijden hadden we afgelopen jaar een paar nieuwe wateren. Onder andere de Heimanswetering

keerde terug van lang weggeweest en dat was geen verkeerde keus volgens mij. Over de andere locaties was de één meer tevreden dan de ander. Zo zal het altijd zijn.

Ook in het nieuwe jaar komen er, indien de vergadering ermee akkoord gaat, weer een paar nieuw locaties om de hoek kijken. Ik verheug mij er nu al op want ik heb samen met Wim en Roy deze locaties bezocht en denk dat het goede stekken zijn om lekker te kunnen vissen en vangen. Garanties worden er echter niet bijgeleverd.

Binnen het bestuur van onze afdeling moeten we dit jaar wel afscheid nemen van Jilles van Koutrik als secretaris. Jilles vindt het welletjes geweest. Rond september/oktober 2001 heeft Jilles zich opgeworpen om de functie van secretaris tijdelijk op zich te nemen als vervanger van de helaas veel te vroeg overleden Antoine Kaiser, de toenmalig secretaris. Jilles werd op de jaarvergadering in 2002 ook als bestuurslid gekozen binnen onze afdeling en heeft de functie van secretaris tot op de dag van vandaag uitgevoerd. Jilles is niet alleen bij onze afdeling secretaris geweest maar heeft dat over lange tijd tegelijk bij meerdere verenigingen gedaan. Een echt verenigingsmens dus. Bij deze wil ik Jilles dan ook zeer bedanken voor zijn inzet voor onze afdeling over de jaren heen. Uiteraard hoop ik dat we Jilles nog tot in lengte van jaren als vissend lid aan de waterkant zullen blijven zien.

Tevens wens ik de nieuwe secretaris, die de taak van Jilles zal overnemen, ook alvast veel succes toe.

Er staat ons ook in het nieuwe jaar dus wel weer het nodige te wachten. Ik heb er zin in en kijk er weer naar uit. Ik hoop jullie ook. Ik hoop tijdens de wedstrijden zoveel mogelijk leden te ontmoeten. Kijk gerust ook nog eens in Uw eigen kennissenkring rond of er niet nog wat gezellige mensen bij zitten die ook graag een hengel willen uitgooien in een vooral zeer gemoedelijk en gezellige sfeer. Dat is natuurlijk wel een vereiste want dat staat altijd nog steeds hoog in ons vaandel en moet ook altijd zo blijven. Vis vangen is heel leuk. Een gezellige dag ervan maken is echter ook heel belangrijk.

Alwin Koks

Voorzitter HPSV-Sportvissen

Het EK 2010 zoetwatervissen in Engeland

De start van een EK begint eigenlijk al een jaar eerder, namelijk bij de eerste NPSB wedstrijd van het voorafgaande seizoen.

Om je voor een EK te plaatsen dien je bij de eerste 30 van het seizoen ervoor te eindigen.

Nou was dat voor mij wel erg goed gelukt met de eerste plaats. Hans had ook geen problemen want die was 17de. Roy wilde ook wel weer graag mee maar helaas zat hij niet bij de eerste 30 hij werd 56ste, maar dat is helemaal goed gekomen. De kosten voor een trip naar Engeland lopen namelijk eigenlijk wel op en toen dan ook nog de bijdrage van de NPSB wegviel werd het voor velen een (te) dure grap en haakten er geplaatste vissers af die dan weer een plekje openhielden voor de volgende op de lijst.

Na het sluiten van de inschrijftermijn waren er slechts 18 Nederlandse deelnemers, en nog 2 mensen die misschien toch nog wel ingezet konden worden. In Engeland bleek er een totaal deelnemersveld te zijn van 95 vissers uit 6 landen.

Maar voordat we naar Engeland af konden reizen dienden we nog wel het een en

ander te regelen en voor te bereiden.

Al gauw waren er een aantal mensen op de computer druk aan het zoeken geweest naar allerlei informatie over de visserij ter plaatse, er werd gevist op het water van Makins Fishery in Wolvey, bestaande uit 18 wateren. Een kleine impressie: Al allerlei mooie verhalen doken op, records met de vaste stok van 150 kilo in 5 uur tijd.

De vangsten zouden voor het grootste deel bestaan uit karper van rond de 3-4 kilo.

Dus als je er daar een paar van wist te pakken dan ging het wel snel.

Alleen moet er ook een dag met de vaste stok gevist worden en hadden Hans en Roy al snel besloten om daar maar een wat zwaardere hengel voor aan te schaffen, ik had nog een oudje staan en die moest het maar doen en mijn gewone vaste stok kon als reserve optreden.

Nou ging dat niet helmaal door en wel omdat er tijdens een kleine test een geweldige knal te horen was en ik in plaats van 4 topdelen er ineens 6 had.

Dus ook maar een nieuwe besteld.

In de tussentijd hadden we ook een avondje bij Hans gepland om de koppen bij elkaar te steken en wat afspraken te maken.

Daar werd meteen de overtocht geregeld en de camping op nog geen 5 km. van het wedstrijdparcours uitgezocht.

Er was al eerder afgesproken dat de caravan van Hans als onderkomen dienst zou doen, en daar is echt ruimte genoeg in.

We zouden met een busje naar Calais rijden en daar vandaan om 07.30 uur naar Dover oversteken om daar rond 08.00 uur Engelse tijd aan te komen

In Engeland moest dan nog een slordige 350 km. met caravan gereden worden, naar Wolvey.

Daar hoopten we dan rond 14.00 uur aan te komen.

Dit hield wel in dat we in de nacht van 11 op 12 september om 02.00 uur zouden vertrekken, en dat is best vroeg hoor.

De overtocht en camping waren uiteraard wel de belangrijkste punten maar er werden ook nog wat andere afspraken gemaakt, bus halen boodschappen doen en ook voer maken zowel voor mens als vis.

Een van de dingen die we gehoord hadden was namelijk dat er met een mix van duivenvoer hennep en maïs goed te vangen was.

Nou dat zou ik wel koken, spullen gehaald, een kilo of 15 ongekookt, in de week gezet in een speciekuip en de volgende dag in 3 delen gekookt.

Alleen deed ik de 3 delen ook weer in de speciekuip om af te koelen, gewoon de kokende bij de al eerder gekookte en daar dan ook weer de derde portie kokend bij.

Nou dit kun je dus beter niet doen tenzij je na een paar uur je neus wilt testen, dit gaat namelijk gisten als een gek en die lucht is echt niet te harden.

Kortom opnieuw beginnen en apart afkoelen, dan gaat het dus helemaal goed.

De vaste hengels werden van zwaar elastiek voorzien en moesten eigenlijk wel even getest worden. Hiervoor hadden we een adres gekregen bij Nijmegen, het Mun, een forellen visput waar ook een karperput was gelegen.

Alleen de dag dat Hans en Roy in de gelegenheid waren om daar heen te gaan moest ik helaas gewoon werken, nou ja, ik zou het wel horen.

Hans nam daar al een voorschot op hetgeen zich later in Engeland zou afspelen, als ik mij niet vergis 11 karpers en Roy 6, maar beiden dol enthousiast.

Nou baalde ik dus nog wel wat meer van het feit dat ik niet mee was. Gelukkig kon Hans die vrijdag nog wel een keer en dat hebben we toen ook gedaan.

Jongens wat een ervaring, we hadden dit al eens eerder meegemaakt, bij een EK in Italië, maar het blijft echt mooi als dat elastiek 6 tot 8 meter uit je hengel vliegt.

Kortom het verlangen naar de wedstrijd nam alleen maar toe.

Ook bleef de informatiestroom binnen komen, maar op een gegeven moment moet je gewoon je eigen besluiten nemen omdat je anders gek wordt en je nog een extra bus nodig hebt voor alle zooi die je volgens die verhalen nodig hebt.

Maar intussen was de datum van vertrek wel erg dicht bij gekomen. De bus werd opgehaald, de laatste boodschappen gedaan en zaterdagochtend werden alle spullen verzameld bij Hans en in de bus en caravan geladen.

Roy stelde voor om de caravan vast aan te koppelen en de verlichting maar even te testen. Nou, dat was dus een hele goede zet anders hadden we de gereserveerde boot echt gemist.

Na wat proberen en bellen werd de ANWB ingeschakeld en die haalde de stekkerdoos los en daar zat geen vis in maar wel een plas water. Water en stroom gaan nog steeds niet echt samen.

Dit kwam dus met dank aan de ANWB weer helemaal voor elkaar zodat alles nu klaar was voor vertrek.

Roy zou mij om 01.45 uur in Voorburg oppikken en dan naar Rijswijk.

Nou na een paar uurtjes slaap mijn mandje uit en de laatste spullen pakken, ook uit de diepvries, het voer en de voorbereide ballen en nasi en goulash, sorry boys de volgende keer doe ik er stickers op.

De koelboxen werden op de vrij gehouden plaats gezet en toen was alles echt gereed, afscheid nemen van Tina en gaan met die banaan.

De reis naar Calais verliep heel voorspoedig en we waren dan ook een klein uur voor de uiterste inchecktijd ter plaatse met een kleine hoop dat we misschien wel een boot eerder meekonden.

Helaas dat lukte niet, dus maar even de benen strekken, de bus was een 3 persoons VW bus en dan heb je dus zat bagage ruimte maar weinig bewegingsvrijheid, en ook maar even een bammetje wegwerken en wat drinken. Rond 07.00 uur aan boord en over een kalm zeetje naar de overkant.

De tocht duurt zo een 1 ½ uur maar je moet ook je klok een uur terug zetten zodat we om 08.00 uur in Dover aankwamen.

We stonden vooraan in de rij op de boot zodat we als een van de eerste aan wal konden gaan en onze reis over de weg voortzetten.

Hans was al eerder in Engeland geweest zodat het links rijden niet al te veel problemen opleverde.

Alleen op sommige rotondes, die liggen er echt genoeg, is het wel even goed opletten.

Ook benzinestations liggen er een beetje anders bij als bij ons, je moet er even voor van de snelweg af, maar ook dat kwam helemaal goed.

Het tweede deel van de reis verliep eigenlijk net zo soepel als het eerste stuk zodat we mooi op tijd op de camping arriveerde.

Na het inchecken bij de eigenaar van de camping, een oude baas van 83, de caravan op de plek gezet en opgebouwd. Terwijl we hiermee bezig waren

kwamen Willy Hagen en Wout Oldenhuis met hun vrouwen terug van een uitje en werden wij van harte welkom geheten. Ook werd er al wat informatie uitgewisseld, zij waren hier al een paar dagen.

De camping zag er trouwens keurig verzorgd uit, nette badruimte, schone toiletten en een goed onderhouden grasveld.

Ook was er een visvijver op het terrein waar een vaste visser na 10 seconden een karper aan de lijn te hebben al wist welke hij te pakken had, hij vertelde dan in ieder geval al hoe zwaar deze woog en het klopte nog ook. Hoeveel uur zal hij hier al gevist hebben?

Toen alles op zijn plek stond hebben we even het traditionele balletje genuttigd met een lekker biertje erbij. Omdat we lekker op tijd waren was er ook nog even tijd om bij het viswater te gaan kijken, het begon nu toch echt wel te kriebelen.

Na een ritje van nog geen 10 minuten waren we op de locatie waar de wedstrijd met de vaste stok gevist zou worden. Ook hier troffen we weer een gedeelte van de Nederlandse delegatie aan die al druk aan het oefenen waren, en daar ook wel succesvol in waren. Dit groepje verbleef in een bed and breakfast, ook bijzonder goed verzorgd en aardige mensen.

Na nog even te hebben rondgekeken zijn we ook nog naar de locatie gegaan waar we met de werphengel aan de gang moesten. Deze plassen en plasjes waren groter maar net zo fraai als die voor de vaste stok, natuurlijke begroeiing aan de oevers en eilandjes in het midden.

De verhalen gingen ook al rond dat je de vis onder de kanten vandaan moest halen. Ook hier hebben we even rondgelopen en gesproken met mensen die aan het vissen waren. Ja, en dan gaat het nog maar om een ding zelf vissen, en hopen dat je er ook een paar mag vangen.

Nadat we dan ook weer op de camping terugkwamen werden al gauw wat voorbereidingen getroffen om maandag goed beslagen aan de waterkant te verschijnen.

Uiteraard werd er ook nog even een hapje gegeten en een bakkie gezet maar in gedachte waren we alle drie al aan het vissen, denk ik.

Na nog een drankje genuttigd te hebben zijn we dan ook lekker gaan slapen om in de ochtend fris en fruitig aan de oefendagen te beginnen.

Het zou een dag met de vaste stok worden.

Na het ontbijt moesten we ons ook nog even melden in het hotel voor de vergunningen en eventueel nog wat accessoires aan te schaffen, men had hier namelijk ook de nodige hengelspullen opgesteld.

Volgens de route zou dit ritje ongeveer 15 minuten duren maar door wat onduidelijkheden werd het voor ons 1 uur en 15 minuten.

Eerst stonden we bij een verkeerde instelling maar hier wist men ons na wat heen en weer gepraat wel uit te leggen waar we moesten zijn.

Ja, en toen kwam het probleem van de rotondes, we kwamen dus op de verkeerde afslag en moesten toen een slordige 15 km. doorrijden naar de volgende afslag en toen dus weer terug, maar daar was het ook mooi om een van Hans zijn uitspraken te citeren. Hierna kwamen we toch op de plaats van bestemming aan en nadat we hier onze zaken geregeld

hadden en nog een aantal medevissers te hebben begroet togen we vol goede moed naar de waterkant.

We kozen een plekje uit waar het nog lekker rustig was, Henk Kuipers was de enige die hier al een stek had opgebouwd maar hij had nog geen echt succes gehad.

Na de hengel te hebben opgetuigd en wat voer op de visplek gegooid konden we echt gaan doen waar we voor gekomen waren **VISSEN**.

De resultaten waren niet helemaal dat wat we er van verwacht hadden, na alle verhalen vooraf, maar we hebben wel alle drie vis gevangen en ook het elastiek werd getest op rek en trekkracht.

Hans was het meest succesvol met een paar karpertjes Roy had wat meer moeite al ving ook hij zijn eerste Engelse karpertje, zelf ving ik eerst een paar blieken en later toch ook nog karper en verspelen hoort er natuurlijk ook bij, al blijft het jammer.

Als aas vielen we toch wel weer terug op de ons bekende wormen al werden er uiteraard ook andere soorten zoals pellets, maïs, casters en maden geprobeerd. Maar ondanks de wat tegenvallende totaalgewichten was het toch een zeer

nuttige dag, het materiaal hield het en als de vis de worm bleef waarderen dan kwam het wel goed vonden wij.

Nadat de spullen waren opgeruimd en ingepakt terug naar de camping en onderweg nog even wat boodschappen opgepikt, een mens moet tenslotte ook eten hé.

Na terugkomst en het traditionele balletje en biertje alvast de foedralen nagekeken en omgebouwd voor de dinsdag want dat zou een dag worden met de werphengel. Na het eten werden er nog even wat spullen klaargezet en uiteraard nagepraat en vooruitgekeken.

Na een goede nachtrust waren we rond 7 uur weer present, even badderen, ontbijten en weer naar de waterkant. Meestal bouw je de spanning op maar dat doe ik nu niet, dit werd een van de gouden bladen in mijn, ons, visboek.

Met zijn drieën pakten we 32 karpers, ongeveer goed voor 130 – 150 kilo.

We zaten dus met de feeder in een mooie visvijver met een eiland tegenover mijn stek.

De keuze van onze stek werd wel erg beïnvloed door het weer, er stond nogal wat wind en de regen kwam ook regelmatig naar beneden.

Maar eenmaal geïnstalleerd hadden we hier weinig last van en toen de eerste vissen gevangen waren werd er al helemaal niet meer over het weer geklaagd.

Hans nam weer het voortouw en ving als eerste een paar mooie karpers,

tussen de 3 en 5 kilo.

Maar niet veel later stonden ook de hengel van Roy en die van mij hengel krom. Karper is toch een schuwe vis? Nou dat valt dus wel mee want de mooiste exemplaren vingen we nog geen 3 cm. uit ons eigen kantje, echt stijf tegen het riet aan dus.

Aas favoriet waren weer de wormen, zelf zat ik met de hair met drie flinke pieren erop, maar ook de maïs werd door de vis gewaardeerd.

Toen Hans na een paar uur vissen even zijn benen ging strekken, mede omdat zijn rug toch nog wel voor wat problemen zorgde, konden wij de achterstand aardig wegwerken.

Maar aan het eind van de dag waren we het er allen over eens, hoe het verder deze week ook zou gaan deze dag kon niemand ons meer afnemen.

Uiteraard keerden we in opperbeste stemming terug naar de camping.

Hans deelde alleen wel mee dat hij woensdag een rustdag zou nemen om zijn rug wat te ontzien en niet het risico te lopen dat hij het met de wedstrijddagen niet vol zou houden.

Nou om maar gelijk met de woensdag door te gaan, de beslissing van Hans zal wel door een voorgevoel ingegeven zijn want veel verder als een paar baarsjes kwamen wij in het begin niet. Later op de dag nog 1 of 2 blikken en een mooie elastiek test maar daar bleef het dan ook wel bij.

Deze dag hadden we wel weer een plas uitgezocht waar met de vaste stok gevist zou worden en dat dit ons grootste probleem zou zijn werd nog maar eens bevestigd. Al hoorden we later op de dag wel dat we eigenlijk aan de overkant hadden moeten zitten.

Daar hadden we al wel mooie vis zien vangen maar ja onbekend terrein en dan moet je kiezen als je aankomt en ook nu had het weer zijn invloed gehad op onze stekkeuze er stond nog steeds een stevig windje, al was het wel droog.

Hans had ons bij het water afgezet en kwam ons in de loop van de middag ook weer oppikken.

Op de terugweg weer even boodschappen doen en op naar de laatste balletjes en ondanks het mindere resultaat smaakte mijn biertje er niet minder om.

Donderdag konden we ons nog een keer omdraaien maar om 8 uur waren we toch wel weer present, al deden we het wel lekker rustig aan, Roy deed het nog iets rustiger maar zijn ingewanden dus niet, hij had in de nacht al een paar keer op de pot gezeten en hij voelde zich absoluut niet helemaal fris en fruitig.

Nou had hij hier al eerder problemen mee gehad en daar had hij dus altijd medicijnen voor bij zich, alleen nu even niet.

Nou zouden we ook nog even naar een hengelsportwinkel in de buurt gaan en daar kwam dus nu een drogist bij. Roy koos er voor om in de buurt van het toilet te blijven dus ging ik samen met Hans op pad.

Eerst even medicijnen scoren en daarna dus even kijken of we nog wat interessants konden vinden in de hengelsportwinkel.

Nou weten de meesten van jullie wel hoe dat gaat, eigenlijk heb je van alles genoeg maar toch maar voor de zekerheid nog wat haakjes, aas en andere hebbedingetjes meenemen.

Na terugkomst op de camping werd Roy gelijk wat vrolijker toen hij zijn pilletje kreeg, ze werkten gelukkig nog ook.

Soms organiseert de organisatie van het EK een uitstapje op de rustdag maar dat was deze reis niet zo en konden we de rest van de dag, tot de loting, doen wat we wilden.

Aangezien Roy dus niet helemaal fit was besloten we om maar op de camping te blijven en lekker rustig aan te doen.

We hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om alle visspullen maar eens goed na te lopen en op te schonen, wat een zooi kom je dan in je koffer tegen.

Om 5 uur werden we verwacht voor de loting en BBQ en na een tip van de burens besloten wij om ook met de taxi te gaan maar bij gebrek aan een nummer ging Hans even informeren bij de campingbaas.

Nou dat dit een aardige oude baas was heb ik al gemeld maar hij bewees het gewoon nog eens extra, een taxi moest van 3 dorpen verder komen en zette daar zijn meter al aan dat werd toch veel te duur.

Nee, daar kwam dus niets van in; hij zou ons wel even brengen, en zo geschiedde.

Om kwart voor vijf melde wij ons bij de woning alwaar we even om moesten lopen en in een dikke Volvo plaats mochten nemen, net nieuw en hij was er wat trots op.

Alleen zijn rijstijl vond ik wat minder, maar het gebaar was natuurlijk geweldig, aan het eind van de loting moesten we maar even bellen en dan werden we weer

keurig opgehaald.

Aangekomen op de locatie ontmoeten we nog een aantal deelnemers die we nog niet gezien

hadden en waren er dus nog een aantal hartelijke begroetingen.

Na de negatieve ervaringen in Italië, betreffende de BBQ, was het hier goed te eten al was het wel anders als wij gewend zijn.

Wij zouden er eerder de naam broodjes warm vlees aangeven, maar het was zeker smakelijk.

Na het eten werden de steknummers voor beide wedstrijddagen geloot

Alle teams stonden in willekeurige volgorde op een lijst en iedere teamcaptain trok eerst een letter, om te bepalen bij welke naam het eerst nummer werd geplaatst, en hierna nog 5 nummer uit 5 verschillende bakjes. Ieder bakje was dus een vak.

Omdat ik teamcaptain was van het nationale team Nederland mocht ik dus ook opdraven.

Na de loting van dag 1 was er een korte pauze waarin ik en de andere captains onze ploeggenoten konden vertellen op welke plas en op welk nummer men moest vissen.

Hierop werd vaak verschillend gereageerd, de een was al kampioen

en een ander zou wel niets vangen, maar dat is loten, en er moest toch eerst nog wel even gevist worden. Hierna volgde dan de loting voor dag 2 op de zelfde wijze.

Omdat alles lekker strak georganiseerd was en ook uitgevoerd werd was het officiële deel mooi op tijd afgelopen.

Na nog even wat napraten en een drankje werd onze “taxi” gebeld en deze was ook vlot op de afspraak alleen nu was het de vrouw des huize die reed.

Bij aankomst op de camping wilden wij een kleine vergoeding doneren voor de goede zorgen maar dat werd bijna als een belediging ervaren waarna wij onze hartelijke dank maar hebben uitgesproken.

Ook wij hebben onder elkaar nog even wat zitten kletsen over de plaatsen waar we terecht gekomen waren, Hans en Roy zaten dag 1 twee plaatsen uit elkaar en dag 2 naast elkaar.

Maar veel verder dan dat we het wel zouden zien kwamen we eigenlijk niet, daarvoor ontbrak gewoon de kennis van de juiste locaties. Ja, daarna zijn we lekker ons bed op gaan zoeken om de volgende dag fris te zijn. Dat we op 2

verschillende plassen terecht kwamen wisten we al en dat deze naast elkaar lagen maakte het voor het rijden alleen maar gemakkelijker.

Eerst mijn spullen uitladen en daarna met de bus 200 meter doorrijden en ook de heren waren op de plaats van bestemming, hier moest iedereen wachten tot 8 uur voordat we echt naar de waterkant mochten en de hengels (vaste stok) op konden tuigen.

Zelf zat ik op een plekje waar ik met mijn 10 meter stok en een metertje opslag de overkant goed kon bereiken, waar volgens de kenners de vis gevangen moest worden. Voor de zekerheid toch ook maar een hengeltje voor het midden en mijn eigen kantje in orde gemaakt.

Rond half tien kregen we voer en aas controle, maar de toegestane hoeveelheden lagen zo hoog dat dit geen enkel probleem opleverde.

Om tien voor tien mocht er gevoerd worden en vanaf tien uur dus echt beginnen. Nou zaten we echt geen stukken uit elkaar maar door de begroeiing van de kanten waren er toch niet heel veel vissers te zien maar degene die ik zag hadden het zelfde probleem als ik, lang wachten op een eerste aanbeet.

Als dan ook de eerste beet nog gemist word en niet snel herhaald, dan zakt de stemming wel een beetje, maar blijven hopen.

Ook bij de burens bleef het gewenste resultaat lang uit al werd er soms wel een klein visje van 10 – 15 gr. gevangen door mijn linkerbuurman.

Na verloop van tijd ook maar even het midden en mijn eigen kant geprobeerd en dit leverde 4 baarsjes op, daar staat in Engeland geen minimum maat voor dus maar in het net gedaan.

De leefnetten werden ter plaatse uitgedeeld, aan iedere deelnemer 2 stuks, en er mocht een maximum gewicht van 15 kilo per net aangeleverd worden.

Nou, ik heb, wat dat aan gaat, niet hoeven twijfelen of ik mijn 2^e net moest gaan gebruiken. Het bleef bij de 4 baarsjes, goed voor 100 gram. Ja, EK wedstrijddagen en ik gaan niet erg goed samen.

Via de sms had ik van Roy en Hans al begrepen dat er in ieder geval vis gevangen was maar hoeveel precies en hoever je daar mee komt moesten we afwachten tot na de weging.

Hans kwam tot 2160 gram en Roy had 1760 gram weten te vangen.

Nou wordt de plaats in je vak omgezet in punten, Hans dacht dat hij 5de was en Roy rond de 10de plek, zelf was ik iets van 17de, niet eens laatste want er waren mensen met minder en helemaal geen vis. Als je dan na afloop toch weer hoort dat er mensen waren met meer dan 30 kilo, al was dit dan ook op een andere plas, dan vraag je jezelf af wat er mis is gegaan. Nou in ieder geval konden de

vaste stokken echt opgeruimd worden want dag 2 moest de werphengel het gaan doen.

We hadden tijdens de loting een tafel gereserveerd in het restaurant waar dit plaatsvond zodat er niet gekookt hoefde te worden na de wedstrijd en we lekker konden relaxen na deze vermoeiende dag, toch wel jammer dat we niet echt pijn in onze armen hadden.

Nou had Hans al wat last gehad van zijn rug en Roy van zijn maag, nou deze avond was ik aan de beurt of het nou verlate wedstrijdspanning of teleurstelling was weet ik echt niet maar zelfs mijn biertje smaakte voor geen meter.

Toen de borden van Hans en Roy dan ook leeg waren had ik er absoluut geen bezwaar tegen om gelijk terug naar de camping te gaan, waar ik ook snel in mijn bed lag.

Zaterdagochtend voelde ik me weer helemaal ok en begonnen we dan ook alle drie aan de laatste voorbereidingen voor deze dag.

We moesten iets verder rijden dan de vrijdag maar dan heb je het over 1 à 2 kilometer en voor de rest gold weer het zelfde, eerst mijn spullen eruit en daarna een stukje doorrijden voor de stekken van Hans en Roy.

Ik kwam op de zogeheten grote plas te zitten, waar ook de grotere karpers moesten zitten.

Er was wel een nadeel aan, we zaten vanaf het parkeerterrein aan de overkant van de plas, kortom even een ochtendwandeling met de spullen op de kar.

Hierna dan weer het opbouwen van de stek en het in orde maken van de hengels, ik had de keus gemaakt om op een meter of 25 – 30 te gaan vissen en heb hiervoor 2 banksticks op een meter of 5 uit elkaar gezet om mijn lijn hiermee uit te meten.

Dit werd op een gegeven moment met enige verbazing door de controleur gadeslagen, hij vond het er interessant uitzien al begreep hij er niets van, na enige uitleg was het hem helmaal duidelijk.

Ook nu werd het aas en voer weer gecontroleerd en kon er tien minuten voor aanvang gevoerd worden.

Er was dit jaar voor het eerst geen eis voor de afstand waarop gevist diende te worden zodat er ook onder de kant gevoerd en gevist kon worden.

Nu duurde het een stuk minder lang als dag 1 voor ik de eerste vissen aan de kant zag komen alleen helaas niet bij mezelf, het waren er geen tientallen maar toch. Maar zoals al eerder gemeld is er iets met deze wedstrijden wat bij mij niet wil lukken en ook deze dag wilde de karpers het aas wat ik ze aanbood niet pakken. Ik had wel beet maar ik kreeg de vis niet aan de haak.

Op een gegeven moment koos ik voor een andere onderlijn met een kleiner haakje en toen lukte het in ieder geval om de aanbeten om te zetten in vis, al waren dit dan ook voorn en baars.

Mijn rechterbuurman had de karper er aardig opzitten en wist ook regelmatig een mooie vis te vangen. Hij viste op de zelfde afstand alleen met een mij totaal onbekend systeem.

Zijn dobber leek op een pingpongbal met gelijk daaronder een soort voerveer en hieraan een lijn van ongeveer een meter.

De voerveer werd iedere worp vol geknepen met stevig langzaam oplossend voer, zodat dit wolkend naar de bodem zakte, en als aas ging er een groene pallet aan zijn haak.

Waar wij zaten stond ongeveer 3 meter water, hij zat dus echt zwevend te vissen, maar wel met resultaat ongeveer 20 kilo aan het eind van de dag.

Bij mij bleef het bij de kleinere vis ongeacht wat ik ook probeerde, nou ja ik ving in ieder geval iets en was dus af en toe even bezig, 760 gram aan het eind van de dag, dus weer geen brief naar huis.

Roy had al eerder op de dag laten weten dat hij van de nul af was en bij Hans duurde het wat langer en zijn laatste vis mag wel een mazzeltje genoemd worden.

Hij was even van zijn stek afgelopen om iets te pakken toen zijn hengel ineens krom ging, ja en als dan blijkt dat het een karpertje is dan mag je echt van geluk spreken dat je niet het water in hoeft om je hengel terug te halen en ook dat je lijn niet is gebroken

Maar ja zonder geluk vaart niemand wel, en wat ik tegen heb met deze wedstrijden zit bij Hans dan net weer een beetje mee, er zijn niet veel EK's dat ik voor Hans geëindigd ben, als die er al zijn.

Maar Hans kwam dus mede door dat karpertje op 2680 gram voor dag 2 en Roy had 1670 gram aan de kant gekregen.

Maar met dit al zat de wedstrijd er dus wel weer op voor 2010 en konden we de spullen opruimen en ons op gaan maken voor de feestavond met diner en prijsuitreiking.

Uiteraard gingen we eerst nog even terug naar de camping om ons wat op te frissen en om te kleden.

De avond werd gehouden in het hotel waar we ons ook hadden aangemeld alleen reden we er nu wel in een keer naartoe. Dit was maar goed ook want anders hadden we in ieder geval het voorgerecht gemist. We waren eigenlijk net binnen

of we konden echt aan tafel, wel alle drie aan een andere omdat we per team verdeeld waren en we dus niet bij elkaar in het team zaten.

Net als bij de loting was het allemaal weer heel goed en strak geregeld en het werd door de bediening ook heel vlot uitgevoerd. Het eten was ook deze keer weer van goede smaak er gingen ook bijna alleen maar lege borden retour al was dit bij het toetje niet bij iedereen het geval, het was namelijk echt voor zoetekauwen.

Na het eten werden er eerst wat woorden van dank gesproken naar alle mensen die aan het welslagen van dit evenement hadden meegewerkt Er komt namelijk best wel wat voor kijken om alles soepel te laten verlopen.

Na deze uitingen van dank kon men dan met de prijsuitreiking beginnen.

Eerst werden de twee dagwinnaars gehuldigd, namen heb ik helaas niet omdat we de officiële uitslag niet op papier hebben gekregen.

Hierna waren de Nationale teams aan de beurt. Ierland eindigde als eerste, België tweede en derde werd, tot onze grote verbazing: team Holland. Wij werden ineens naar voren geroepen om de bronzen medaille en een beker op te halen. Nou ga ik er wel van uit dat mijn inbreng niet van grote waarde is geweest maar die medaille neemt niemand me af en is

toch een leuk aandenken aan dit EK

Na de nationale teams kwamen de regio teams hierin deden de Engelsen het wel bijzonder goed volgens mij 1, 2 en 3.

Individueel was het een gemengd podium Engeland, België en Ierland. Uiteraard werden de winnaars gehuldigd met goud, zilver en brons maar ook kregen zij een mooie prijs van de prijzentafel aangereikt.

De prijzen stonden per behaald resultaat al van tevoren vast zodat men niet op het laatste moment bij de prijzentafel nog langdurig een keus kon maken. Men kreeg dus keurig nadat men naar voren was geroepen de prijs voor de behaalde plaats uitgereikt. Dit scheelde uiteindelijk heel veel tijd waardoor het programma dat de Engelsen in elkaar hadden gedraaid goed op schema kon blijven verlopen. Dit hebben we wel eens anders meegemaakt.

Beste Nederlander werd Willem Draaijer op de 19de plaats keurig gevolgd door Hans Snels op de 20ste plek, hiervoor ontving Hans een grote tas en een foedraal.

Roy werd best netjes 33ste en zelf wist ik beslag te leggen op de 72ste plaats, iets minder dus.

Na de prijsuitreiking werden er nog wat cadeautjes uitgewisseld richting de organisatie die deze zeker verdiend heeft, we hebben wel eens anders meegemaakt.

Ja, en zo was dit kampioenschap dus officieel ook weer verledentijd, nu

alleen nog terug naar de camping en zorgen voor een goede nachtrust om zondag fit op te kunnen ruimen en huiswaarts te keren.

Na het opruimen hebben we nog even de campingbaas gedag gezegd en bedankt voor hun goede zorgen om daarna aan de terugreis te beginnen.

We hadden gepland om rond 9 uur Engelse tijd te vertrekken en dat lukte prima en de verwachte aankomsttijd in Rijswijk lag rond 10 uur in de avond, Nederlandse tijd dan.

Nou was de boot gereserveerd, maar hier wonnen we bijna 2 uur omdat we op het moment van aankomst in de haven net voor het vertrek van een niet volle boot aankwamen en we als laatste wagen aan boord mochten.

Deze tijdswinst hebben we weten te behouden omdat het op de weg ook goed te doen was en zo kwamen we dus op een bijzonder mooie tijd aan in Rijswijk, rond 8 uur.

Afgesproken was dat we de maandag de spullen op zouden halen, zodat we nu na afscheid genomen te hebben aan de laatste etappe konden beginnen.

Roy bracht mij weer keurig naar Voorburg en ging toen zelf ook gauw op huis aan. Zoals gezegd werden maandag de spullen opgehaald en weer opgeruimd en hiermee was het dus echt voorbij.

Roy en Hans bedankt voor jullie gezelschap tijdens deze week, ik heb er van genoten en wat mij aangaat moeten we dit vaker doen.

Het volgende EK wordt dit een probleem omdat we officieel niet geplaatst zijn maar er worden nog wat oplossingen gezocht en misschien gevonden, wie weet.

Vriendelijke visgroeten,
Wim Klerks

5 februari 2010, zout, nk IJmuiden

Half 7 verzamelen bij de Uithof en vandaar met zeven man richting Wijk aan Zee gereden. Na een uurtje rijden waren we bij het restaurant gearriveerd. Daar moesten we een kwartiertje wachten want het was nog dicht. Bij een lekker kopje koffie werden de reglementen uitgelegd en werd ons verteld dat vis onder de 10 centimeter direct teruggezet moest worden. Om 9 uur zouden we starten met de wedstrijd. We moesten noch wel een kwartier lopen voor we op onze stek waren. Al gauw werd er een visje gevangen, soms twee maar ook weleens drie tegelijk. Alwin en Paul bleven regelmatig vis vangen en ook bij de anderen ging het lekker lopen. Tegen twaalf uur werd het weer wat slechter. De regen moesten we trotseren maar als je vis vangt deert dat niet. Het blijft altijd verwonderlijk dat sommigen weinig en de anderen veel vangen. Vaak heeft het te maken met de bodemstructuur. Daar waar het wat dieper is blijft voer liggen en daar komt de vis op af. Daarom vis ik graag in een buitenbocht omdat het daar wat dieper is en daar komt het voer doorheen.

Bij Paul van Oijen liepen de vangsten terug en bij een ander ging het weer beter. Om twee uur had iedereen zijn visje wel gevangen en werd er afgeblazen. Nu weer het hele eind terug lopen om te horen hoe de uitslag is geworden. Ik was toch wel blij dat ik mijn viskarretje mee had genomen en dat waren er meer. In het restaurant aangekomen werd ons een drankje aangeboden en onder het genot daarvan werd de uitslag bekend gemaakt. Algeheel winnaar werd Alwin Koks. Dat Haaglanden team heeft het weer goed gedaan want de meesten vielen weer in de prijzen.

Cor Vollebregt

8 maart 2010, zout, Grevelingen boot

De 1^e van de twee viswedstrijden met de boot gepland in 2010 vond plaats op de Grevelingen. Normaliter met de Theo maar i.v.m een dubbele boeking gingen we met de Hendrik H. Daar waren we al eerder mee wezen vissen. Dat was vorig jaar op de Oosterschelde. De vangst was toen niet spectaculair. De verzorging was toen, net als nu prima. Lekker kommetje soep, broodje worst of hamburger en een goede bak koffie. Ook de Jupilar vond gretig aftrek. Ook het vissen ging beter dan die keer op de Oosterschelde. Kort na het uitvaren en het kiezen van een ankerplaats vlak voor de havenuitgang van Scharendijke, werd de eerste wijting binnen gehaald. En zo bleef het de hele dag doorgaan. De wind werd wat straffer, het sneeuwde zelfs een beetje maar de vissen bleven komen. Meestal wijting maar ook steenbolk en jonge gul werd uit het water getakeld. Hij die op de bodem viste, haakte soms een schar of net als de gebroeders van Oijen een mooie schol. Zo groot als een forse koekenpan waren die twee.

Die schollen dus. De anderen, die niet op de bodem visten, hadden in het begin een beetje moeite om de juiste hoogte van de zwemmende wijtingen te achterhalen. Maar aan het eind van de dag waren het er zoveel dat de organisatie besloot om ze niet te meten maar om ze te tellen en dat getal te vermenigvuldigen met een gemiddelde lengte. Uitzonderlijke grote vissen werden wel gemeten.

De Hendrik H

En zo werd aan het eind van de dag geconstateerd dat Aad Segboer de meeste lengte had gevangen. Werd Siem van der Molen tweede en ondergetekende derde. Al met al een geslaagde visdag met een voor een ieder voldoende maal vis.

Op naar de volgende wedstrijd.

Xieje dan

Arie

26 maart 2010, zout, NK Katwijk.

Verzamelen bij het restaurant van de tennishal aan het eind van de Sportlaan tussen 8.00 en 8.30 uur. Het was best redelijk weer en ik was natuurlijk veel te vroeg. Dus heb ik nog even in de auto zitten slapen voordat de anderen kwamen. Om 9.00 uur gingen de pieren het water in.

Mijn eerste visje kwam binnen met een geslikte haak. Een wat oudere dame die aan het wandelen was kwam zeer geïnteresseerd naar mijn visje kijken en maar werd boos op me toen ik het beest eerst doodsloeg voordat ik de operatie van het onthaken ging uitvoeren. Toen ik mijn tweede visje ving keek ik eerst even of ze nog in de buurt was.

Hans Snels en Cor Vollebregt hadden allebei ook nog een visje kunnen landen. Vier overigen hadden niets gevangen.

Het was niet wild die dag.

Eerlijk gezegd staat me van de hele viswedstrijd niet veel meer bij want ik hoorde pas op 9 november dat ik nog een stukje moest produceren omdat ik toen derde zou zijn geworden. Met 42 cm. Henk Arie werd tweede, ook met 42 cm. Vandaar de verwarring over het stukje schrijven, maar de vissen van Henk Arie waren groter.....?(Ze zullen wel dikker zijn geweest), dus was ik tweede en derde! Joop kan het wel uitleggen.

In elk geval was Joop eerste met 98 cm.

Siem v.d. Molen

20 april 2010, zoet, de Oude Rijn

Na al een wedstrijd van de NPSB te hebben gevist in het Noord Hollands kanaal waar gemiddeld 5 kilo per persoon is gevangen ging ik met een goed gevoel naar deze eerste wedstrijd van het seizoen. Het weer zou goed blijven volgens de diverse weergoden wat al een winst punt oplevert. Na Willem te hebben opgehaald reden wij naar de waterkant. Daar troffen wij reeds een paar vissers aan die ons verder volgde naar een nieuwe locatie nabij Zwammerdam. Nadat de stekken waren uitgezet begon de loting. 17 man hadden de weg naar de waterkant gevonden.

We hebben altijd een uur de tijd na de loting om onze spullen klaar te maken. Iedereen leek op tijd klaar te horen aan de grote plonsen van het voer nadat het signaal van aanvang was gegeven. Er waren mensen die voor de vaste stok kozen en anderen voor de feeder. Zelf koos ik voor de vaste stok maar had mijn feeder ook klaar gelegd voor als het niets zou worden. Dit laatste bleek niet echt het geval. Al snel gleden de eerste visjes in mijn leefnet. Ook anderen zag ik gelukkig vis vangen. Ik had stek 8 geloot met rechts van mij Arie van Bree en met daarnaast Piet Hermes terwijl links van mij Rene de Vries zat met naast hem weer Cor Vollebregt. Dit waren de mensen waar ik een beetje zicht op had. Regelmatig ving ik vis maar zoals altijd valt het wel eens stil. Ook deze dag was daar geen uitzondering op en ik besloot de vaste stok te verruilen voor de feeder. Met de feeder ving ik twee visjes maar dat zette geen zoden aan de dijk.

Dus maar weer terug naar de vertrouwde vaste stok, waar ik eigenlijk mee wilde vissen deze dag. Beter had ik inderdaad niet te snel kunnen wisselen van hengel daar ik gelijk weer vis ving. Ik begon hem wat betrof het totaal toch wel even te knijpen daar ik Piet regelmatig mooie vissen binnen zag halen. Ook hoorde ik van mijn buurman dat Cor goed zat te vangen. Ook bleek dat Willem best een aardig visje zat te vangen op de kopstek. Altijd een iets betere plaats, maar je moet ze wel vangen. Verder valt er over deze dag niet veel meer te vertellen en gebeurde er geen dingen die dit verhaal tot een grote hoogte kan brengen, of het moet zijn dat:

Piet Hermes op de eerste plaats beslag wist te leggen met een totaal gewicht van 5620 gram dat Cor Vollebregt tweede is geworden met 4900 gram terwijl de schrijver derde is geworden met 4040 gram.

Bij het bekend maken van de plaatsen bleek slechts 1 persoon geen vis te hebben gevangen. Verder had iedereen in ieder geval vis gevangen. Ik kan me eerste wedstrijden herinneren die slechter zijn geweest. Kortom een leuke dag met in totaal 35920 gram vis.

Als jullie dit lezen hebben we alweer een jaarvergadering achter de rug en is hopelijk dit water weer opgenomen in de wedstrijdkalender.

Gr Hans Snels

7 mei 2010, zout, Kijkduin (avond)

Voor sommigen ,na gedane arbeid lekker een avond wedstrijd op het strand van Kijkduin.

We hadden de weergoden gelukkig mee. Het was goed weer dus het enthousiasme was er wel om een visje te vangen.

Beneden op het strand aangekomen wat voor sommigen een hele tippel is konden we de hengels klaar maken en gelijk beginnen met vissen.

Al gauw werden de eerste vissen gevangen. De een ving een bot de ander een wijting en soms een gulletje of een zeebaars.

Het was best wel gezellig zo een avond wedstrijd,je maakt zo nu en dan een praatje met voorbij komende wandelaars over wat je zoal kan vangen.

En we troffen het, we bleven regelmatig ons visje vangen en ja en dan gaat de tijd snel.

Om 1uur was het weer inpakken en de vis werd gemeten. Winnaar was Joop met 503 cm

Alwin met 330 cm

Cor met 277 cm

Henk en Arie met 254 cm

John met 220 cm

Piet met 133cm

Paul met 091 cm

Allemaal gefeliciteerd

Groetjes Cor Vollebregt

14 mei 2010, zoet, Noord Hollands kanaal

Oei, het is al weer november 2010 en ik kreeg, terecht, een reminder vanwege het feit dat ik nog géén verslag had ingeleverd. Pff. Ik ben een keer derde geworden dit jaar, zowaar mijn beste prestatie van 2010! En, ook de enige keer dat ik onze wedstrijdleader koning Willem heb kunnen verslaan.....

Hé, deze wedstrijd stond toch niet in het wedstrijdschema? Inderdaad. Dat is goed opgemerkt. In het schema stond een wedstrijd in de Bernisse. Ik heb persoonlijk poolshoogte genomen bij de Bernisse op de locatie waar wij altijd de wedstrijd houden. Niets was echter meer zoals voorheen.

Bouwwerkzaamheden, begroeiing, bagger etc. Er was géén fatsoenlijke mogelijkheid meer om daar een wedstrijd te houden. Heel erg jammer. Na overleg met de overige bestuursleden werd besloten om de locatie te verplaatsen naar het NH-kanaal. Kort daarvoor was er op de plek al een NPSB wedstrijd georganiseerd en de vangsten waren daar, ondanks dat het wel heel vroeg in het seizoen was, goed te noemen.

Een wedstrijd vergt echter wat voorbereiding.

Al in 1818 werd besloten het Noord-Hollands Kanaal aan te leggen. Van de koning Willem I (Willem Klerks moet dus wel een nazaat zijn) kreeg waterbouwkundige Jan Blanken Janz de leiding over het project. In feite ontstond dit kanaal door het met elkaar verbinden en verbreden van een aantal

boezemwateren. Zo maakt het kanaal onder andere deel uit van de ringvaarten van de Beemster en de Schermer. Een gedeelte van het kanaal volgt, ten noorden van Alkmaar, het oude riviertje de Rekere. Met het werk werd in 1819 begonnen; er werd met de schop gegraven door een legertje van 9.000 slecht betaalde arbeiders. Het kanaal had een lengte van 80 kilometer. Het was 40 meter breed aan de waterspiegel en een diepte van 6 tot 7 meter over een bodembreedte van bijna 10 meter. Het was destijds het breedste en diepste kanaal ter wereld. Het kanaal heeft zo'n 11 miljoen guldens gekost. Kortom men keek toen al goed vooruit. voor onze wedstrijd werden kosten nog moeite gespaard. Zodoende konden wij dus onze wedstrijd in 2010 daar organiseren. Het mocht wat geld en zweetdruppels kosten, maar dan heb je ook wat. Het was een dag met prachtig weer voor de tijd van het jaar en de vangsten vielen ook nu zeker niet tegen.

Veel strijders onder ons kozen bij deze wedstrijd voor de vertrouwde feeder terwijl het NH-kanaal ook voor de vaste stokkers onder ons veel te bieden heeft.

Voor wat betreft de einduitslag had de gekozen methode niet echt een doorslag gevende invloed.

Er werd over het algemeen met alle technieken goed gevangen. Een gemiddelde van ruim 3,5 kg. In deze tijd is dat zeker niet verkeerd.

Hieronder de einduitslag van de wedstrijd. Voor zover ik nu kan zien heeft Kees in deze wedstrijd flink toegeslagen en al gelijk de grootste vangst in gewicht van dit seizoen neergezet. Hulde!

1	Kees kerkhof	13440
2	Hans Snels	9740
3	Roy Witte	6880
4	Wim Klerks	6700
5	John Koolhoven	3700
6	Ed Borrebach	2720
7	Chris van Trierum	2500
8	Alwin Koks	2480
9	Piet Hermes	2400
10	Dave Pompe	2240
11	Tom Dorlas	260
15	Leo de Vos	0
15	Cor Vollebregt	0

Roy Witte

1 juni 2010, zoet, het Noorden tegen de brandweer

Traditioneel wordt er ieder jaar door de brandweer en politie een viswedstrijd gehouden.

Deze wedstrijd wordt het ene jaar door de brandweer en het andere jaar door de politie georganiseerd. De strijd gaat om een wisselbeker, die na 3 keer op rij of vijf keer in totaal wordt gewonnen in het definitieve bezit komt.

Altijd is het weer een gezellige dag in het jaar om elkaar weer te ontmoeten.

Zo ook dit jaar op dinsdag 1 juni 2010 bij Leo en Coby Groenendijk in het Noorden.

Sinds 2009 ben ik als oud brandweerman lid geworden van de HPSV afdeling vissen.

Dus voorafgaande aan deze belangrijke viswedstrijd werd er aan mij gevraagd bij wie ik mijn vistanten zou tonen. Ook al heb ik het erg naar mijn zin bij de politie, gaat voor zo'n strijd mijn hart natuurlijk naar de brandweer. Jammer voor de politie natuurlijk want die willen de beker ook graag winnen, temeer dat de stand in de wisselbeker zeer spannend was, nl 4 tegen 4.

Ik had al tegen mijn vrouw gezegd, het is niet te hopen dat ik precies op deze dag derde zou worden bij de politie, (Wim had namelijk doorgegeven dat ik, ook als ik bij de brandweer viste, ik toch voor de competitie bij de politie meedeed) want dan moet je een verslag schrijven. En wat denk je, ja hoor, precies op deze dag word ik derde en lezen jullie nu al mijn eerste verslag bij de politie.

Om te beginnen werd door de voorzitter van de brandweer iedereen welkom geheten onder het genot van een kopje koffie. Die vertelde dat de wedstrijd zou beginnen om 08.00 uur en zou eindigen om 15.00 uur. Daarna werd er nog even stil gestaan bij twee mensen die veel werk voor de vereniging verrichten zowel bij de brandweer als bij de politie. Deze mensen werden beloond met de benoeming lid van verdienste van hun vereniging. Nogmaals gefeliciteerd.. Wim Klerks bij de politie en Zeeg Cras bij de brandweer. Na een welverdiend applaus, gingen we snel naar de boten om aan onze visdag te beginnen. Om 08.00 uur vertrokken 12 brandweermensen en 16 politiemensen voor een spannende en tevens laatste wedstrijd om deze wisselbeker in ontvangst te kunnen nemen.

Voor het eerst sinds jaren waren er gelukkig weer een groot aantal mensen van zowel de politie als de brandweer op deze wedstrijd afgekomen.

Begrijpelijk want ze wilden allemaal wel meedoen om de wisselbeker in het bezit te krijgen. Een heerlijke dag, de temperatuur was goed weinig wind, wel kwam hij van alle kanten op ons af en af en toe een lekker zonnetje. Ideaal visweer en goede moed om eens lekker te gaan vangen. Al na een uurtje vissen, hoorde je op het water allemaal telefoons gaan. Even informeren hoe de vangst bij de ander was, want de vis had er vandaag in het begin niet zoveel zin in. Achteraf gezien is er toch nog redelijk gevangen. Er waren mensen bij met hele mooie zeelten en prachtige brasems. Al met al werd het voor de brandweer een hele leuke dag .

Zij werden met ruim verschil winnaar van deze dag en daarmee kregen zij voorgoed de wisselbeker, die door Wim Klerks werd uitgereikt, in het bezit. Gefeliciteerd brandweer.

De uitslag van deze wedstrijd is als volgt:

1.	Cok Goris	7750gr	brandweer
2.	Wim Klerks	5850gr	politie
3.	Maarten Zuurmond	5000gr	brandweer
4.	Kees Kerkhof	4650gr	politie
5.	Richard v/d Kraay	4550gr	brandweer
6.	Gerard Bakker	4250gr	brandweer
7.	Henk Bezuijen	3200gr	brandweer
8.	Piet Hermes	3100gr	politie
9.	Roy Witte	3000gr	politie
10.	Rene de Vries	2300gr	politie
11.	Cor Vollebregt	2050gr	politie
12.	Zeeg Cras	1900gr	brandweer
13.	Ruud Assenberg	1800gr	brandweer
13.	Hans Snels	1800gr	politie
15.	Wil Immers	1550gr	brandweer
16.	Alwin Koks	1500gr	politie
17.	Ed Borrebach	300gr	politie
17.	Edu vanrDeursen	300gr	politie
19.	Martin Frigge	50gr	brandweer
19.	Arie Slootweg	50gr	brandweer
21.	Martin van Baggum	0	politie
22.	John Koolhoven	0	politie
23.	Dave Plompe	0	politie
24.	Joop Rouette	0	politie
25.	Chris Trierum	0	politie
26.	Leo Vos	0	politie
27.	Paul Verlangen	0	brandweer
28.	Theo van Dijk	0	brandweer

Tot slot,

Ik ben op vakantie van 19 juni t/m 11 juli. Dat betekent dat ik er op 1 juli bij de avondwedstrijd er niet bij kan zijn. Ik hoop dat jullie genoeg vis zullen vangen. Verder wens ik ieder een heerlijk barbecue op 3 juli toe. Ik zie jullie pas op 20 augustus weer. Voor iedereen die nog op vakantie gaat. Een hele goede vakantie met mooi weer.

Visgroeten van Gerard Bakker

9 juni 2010, zout, Scheveningen Zuider Havenhoofd

Donderdag 9 juni 2010 was het de 5e wedstrijd van onze afdeling om weer eens een zeevisje te vangen.

Hoopvol waren 8 enthousiastelingen: Aad, Joop, John, Henk-Arie , Cor Alwin, John, Sjors en ondergetekende naar het Zuiderhavenhoofd in Scheveningen gegaan.

We verzamelden om 07.00 uur bij de ingang van het havenhoofd.

Klokslag 07.30 uur werd met de wedstrijd begonnen. De verwachtingen waren hoopvol, temeer omdat Joop en ik een paar dagen daarvoor afzonderlijk van elkaar al een poging hadden gewaagd om te kijken of er nog wel wat vis langs de Haagse kust aanwezig was. Zeker nu de opspuitwerkzaamheden aan het strand inmiddels waren voltooid. Voor de wedstrijd vertelde Joop mij dat hij een paar dagen geleden een aantal zeebaarzen en wat platvis had gevangen in Kijkduin, terwijl ook ik daar een paar zeerbaarzen en wat schar had gevangen. Het was een mooie dag. De zon scheen wel niet, maar er stond nauwelijks wind en af en toen een klein buitje, wat de pret niet kon deren.

Al vrij snel na de eerste worp had ik al beet en de eerste schar verdween in de emmer. Joop kon zijn geluk niet op toen hij mij met zijn pretogen vertelde dat hij een paling had gevangen van 66 cm. Ik kon natuurlijk niet achterblijven, want ook ik ving een paling, iets kleiner dan de paling van Joop, maar na meting toch nog goed voor 61 cm. Had je de echter duindorpers moeten horen toen ik met pijn in mijn hart- de paling weer terugzette in het zilte nat. Jawel, volgens de reglementen moest alle gevangen paling na meting teruggezet worden omdat de paling een beschermde vis is.

Natuurlijk hebben Joop en ik ons aan die afspraak gehouden om op deze manier de paling weer een kans te geven zich in de natuur te herstellen en zich weer voor te planten. De Scheveningers - ik heb weer heel wat sterke verhalen gehoord- waren het geheel niet eens met deze beslissing en smeekten de paling aan een van hen af te staan. Helaas voor hen, de gevangen paling werd weer teruggezet. John ving als enige een mooie grote tong. En werden er ook nog een paar mooie gulletjes van ongeveer 40 cm gevangen en veel schar. Klokslag 14.00 uur klonk het eindsignaal en werd de vis gemeten. Iedereen was tevreden. De uitslag was als volgt:

Cor:	435 cm.
Aad:	387 cm
Paul:	310 cm
Joop:	282 cm
Henk-Arie	187 cm
Alwin:	132 cm
John:	0.79cm
Sjors:	0.60 cm.

De volgende wedstrijd staat gepland voor 5 augustus 2010 in Maassluis, maar eerst weer de altijd voortreffelijk verzorgde barbecue bij Willem Klerkx op 3 juli a.s.

Paul van Oijen.

1 juli 2010, zoet, Heimanswetering (avond)

Op 1 juli mochten we weer vissen. Een avond wedstrijd aan de Heimanswetering achter Alphen. Een mooie locatie waar we vroeger met de HPSV al eens geweest waren. Het weer werkte eindelijk ook eens mee.

Om 15.00 uur was het verzamelen. Er hadden zich 15 visser gemeld voor de loting. Na wat ruilingen, want er waren vissers die graag bij elkaar wilden zitten) kwam ik op de kopstek terecht. Edu zat op nummer 2 dus het beloofde weer een gezellige dag te worden. Hengels optuigen, voertje maken en wachten op het begin signaal. Toen Wim het bekende fluit signaal kwam een ieder direct in actie. Ik was toch wel benieuwd of zo'n kopstek inderdaad een voordeel was. Nou dat zou tegen vallen. De vis liet het toch wel een beetje afweten. Er werd hier en daar wel wat gevangen maar niets om over naar huis te schrijven. Alleen Wim zat aardig te vangen hoorde ik. Na twee uurtjes vissen had ik 2 vissen gevangen waarop ik besloot om eens wat anders te gaan proberen. Ik had van Kick Koolmoes een doosje pallets en bijbehorende onderlijnen gekregen om eens te proberen. Nou leek mij dit een mooie gelegenheid. De boel omgebouwd en vol verwachting op de voerplek gegooid. En wat bleek, binnen een kwartier een mooie aanbeet en mocht ik een mooie brasem landen. Een half uurtje later ving ik de tweede en beloofde het nog een mooie avond te gaan worden.

Ik kreeg wederom beet maar weet nog steeds niet wat dat is geweest. Ik weet wel dat ik hem niet van zijn plek kreeg. De strijd werd dan ook door de vis gewonnen. En toen bleek dat ik op de zwemplek van de plaatselijke jeugd zat. Vanaf een uur of zeven begon de jeugd zich te verzamelen om vervolgens verkoeling te zoeken in het water bovenop mijn visplek. Zij lieten duidelijk van zich horen en bezigde regelmatig een taal die ik van mijn kinderen niet wens te horen. Nou heb ik het een uurtje aangekeken in de hoop dat ik de laatste uurtjes nog enigszins aan vissen toe zou komen maar die hoop werd steeds kleiner. Uiteindelijk heb ik maar ruim voor einde wedstrijd besloten de boel in te pakken om bij de andere vissers te gaan kijken. Na het eindsignaal pakte iedereen hun spullen in om vervolgens te verzamelen en gezamenlijk een drankje te nemen. Vervolgens kwam Wim met de uitslag. Ondanks de zwemwedstrijd werd ik toch nog 3de met een goede 4 kilo, Cor werd 2de met een mooie 6 kilo maar we zijn met zijn allen duidelijk overklast door ene Wim Klerxs. Hij wist maar liefst 20 kilo naar binnen te slepen en werd dus zonder enige twijfel de terechte winnaar van de deze wedstrijd. Ondanks de zwemmers en de vele bootjes is dit toch een mooi watertje om volgend jaar weer in de competitie op te nemen, maar dan loot ik liever geen kopstek meer.

Ed

5 augustus 2010, zout, Maassluis

Wel de grootste. Niet de eerste?

Op 5 augustus vond, o.l.v. Aad Segboer, de zeeviswedstrijd plaats in de Nieuwe waterweg. Maar dan aan de kant van Rozenburg tegenover de DSM. Omdat van de 8 deelnemers er 2 vis hadden gevangen die voor registratie in aanmerking kwamen, moest een 3^e plaats, en dus stukkie schrijver gekozen worden uit de overigen. Ik heb mijzelf toen aanbevolen.

Natuurlijk wilde ik graag dit proza op papier zetten omdat ik de discussie wel op gang wilde brengen. Natuurlijk moet er niets meer aan de uitslag veranderd worden. Dat wil ik niet. Maar als er regels zijn, dan moeten die gehandhaafd worden. Iedereen was het met mij eens dat ik de grootste had. Ook Cor, die 1^e werd was het met mij eens. En Henk-Arie en Simon ook, maar volgens Hans en Jilles had ik de regels overtreden. Misschien dat met dit stukje proza, door het bestuur nog eens naar artikel 11 van het reglement van de NPSB wordt gekeken. Daar staat in: “Dat je zodanig moet vissen dat als gevolg van stroom en/of wind en/of ingooien, andere deelnemers niet mag hinderen. Hierbij moet worden gedacht aan voldoende loodgewicht en het al dan niet gebruiken van ankers”. Er staat verder nergens in het reglement dat je, zoals Hans en Jilles het zeiden, “geankerd” moet vissen. Dus zoals zij bedoelden, met het lood op de bodem moet vissen. Bij het vangen van mijn vis hinderde ik Cor, die naast mij stond, in het geheel niet. Door het op die tijd en aldaar ter plaatse aanwezige “dode”tij bleef mijn dobber met loodje en haak aan onderlijn, de manier waarop ik viste, op dezelfde plaats dobberen. Daar bleef hij tot op het moment dat ik mijn tot nu toe grootste zeevangst had. Namelijk een Harder van 61 centimeter.

Voor wat de wedstrijd betreft waren we met 8 wedstrijdvisser.

Het tij was gunstig gekozen. Het was opkomend water en het was niet nodig om met ankerlood te vissen. We hoefden ook niet bang te zijn dat de vis er met het lood vandoor zou gaan want er werd bijna niets gevangen.

In ieder geval niet door Henk-Arie, Aad, Hans, Jilles en Siem. John ving een bot van 27 centimeter. De bot van Cor was 2 centimeter groter.

Dan blijf ikzelf nog over. Ik ving aan een dobber met onderlijn dus een harder. Maar volgens de uitleg van Hans en Jilles zou die vangst niet reglementair zijn. Buiten het feit dat een aantal deelnemers het jammer vonden dat zij voor niets met de pont naar Rozenburg waren gereden, aan de kant van Maassluis vis je volgens hen namelijk in hetzelfde water, blijft de vraag of je wel of niet “bodemloos” mag vissen. Dus bijvoorbeeld op makreel of geep. En mag je dan ook niet, vissend op de boot, je lood en aas een paar meter boven de bodem houden om de aldaar zwemmende wijting te vangen? Ik ben benieuwd hoe er door het bestuur, al dan niet na overleg met de NPSB, over deze materie wordt beslist.

Arie

20 augustus 2010, zoet, Vlaardingsevaart

Op deze mooie nazomerse dag verzamelden we in de nog slapende woonwijk naast de Vlaardingsevaart.

17 vissers hadden zich opgegeven en de verwachtingen voor het weer waren in ieder geval goed. Verwachtingen voor de vangst waren, voor wat mij betreft, in ieder geval minder. Aan de Vlaardingsevaart heb ik nog nooit mijn rug verstuikt. Ik heb niks met die sloot, behalve dat de plek wel lekker rustig is gelegen. Ver van het verkeersgeruis, dat dan weer wel.

Wat mij tegenvalt is de diepte van het water en de frequentie van het scheepvaartverkeer. Ditmaal had ik een “kopstek” getrokken op plaats 17.

Dat was in dit geval “op stroom” en naar rechts van mij telden we af naar stek 1. Mijn plek was een gat van 1 ½ meter in het hoge riet waardoor ik redelijk uit het zicht zat. Aan mijn rechterzijde werd het riet dunner en lager zodat de overige 16 vissers voor naderende scheepvaart vanaf mijn linkerkant, volgens mij goed zichtbaar waren.

Waarom die %&(*&@#^*&@(*#^@&* sukkels in die&@(*#^%&*&(*&@#^* boten dan 3 meter uit de kant over mijn lijn heen moeten varen is mij een raadsel. Drie maal werd mijn lijn kapot gevaren omdat ik ze, mijn zicht beperkt door de rietkraag, niet had zien aankomen.

Waarom dit (*&@#^%#\$@*&@(*#^@&*gedrag pleziervaart wordt genoemd is mij een raadsel. Ik heb er nooit ene %&#&@#^*&@(*#\$@*&* aangevonden. Ik heb dat dan ook in Hoog Haags aan de betreffende schippers medegedeeld. Ik vermoed dat ze 's-avonds op internet het groengele boekje hebben opgezocht om uit te puzzelen wat ik ze vanuit het riet heb toegefluisterd. Maar goed, mijn kop was verbrand en ik had genoeg vis om weer eens aan de beurt te zijn om u met een verhaaltje te vervelen. Martin van Baggum werd 1^e met 5600 gram gevolgd door Rene de Vries met 160 gram minder.

Groetjes, John Koolhoven. (4180 gram)

7 september 2010, zoet, Hemelwater

Voor het eerst vissen in het Hemelwater in Wateringen. Vol goede moet opgestaan om te gaan vissen in het hemelwater in wateringen.

Dus om 05.45 uur opgestaan om een half uurtje later op weg om na 10 minuten aan te komen op de plaats van bestemming.

Een heerlijke afstand en geen files.

Op de plek aangekomen zag ik de verschillende auto's van mijn vis collega's al staan, maar geen vissers bij de auto's.

Die stonden allemaal onder de paraplu's te schuilen voor de regen want het hemelwater deed z'n naam eer aan.

Het kwam met bakken uit de hemel en dat zou nog wel enkele uren duren.

Dus nat alles uitpakken en snel de vis paraplu opzetten en om half acht starten.

Het bleek al snel dat de vis ook geen zin had in het slechte weer en het massaal lieten afweten.

Dat klopte dan ook met de uitslag aan het einde van de dag. Arie werd eerste met 4700 gr ondanks een paar vergooid voerkorven met knappende lijnen.

Maar geholpen door zeker 7 coaches die Arie alle tips gaven voor deze overwinning.
John werd tweede met maar 40 gr. meer dan mij.
Ik had dus 41 gram te weinig en bespaarde zo John om dit stukje te moeten schrijven.

Laten we het volgend jaar nog eens proberen met hopelijk wat meer vis en een beetje droger.

Gr Tom Dorlas

30 september 2010,zoet, Haarlemmerringvaart

Om 5 uur 45 van huis vertrokken met de gedachten om op tijd aan de waterkant te kunnen zitten, maar nee hoor de tom tom kon de locatie niet vinden. Na veel vragen ben ik er toch gekomen al was het wel wat laat.

Het weer zat niet mee en de regen viel erg makkelijk uit de hemel. Maar toch werd om 8 uur het startsein gegeven om te gaan vissen .

Ik zelf ving al heel gauw een visje en dat bleef zo regelmatig doorgaan.

In het begin wat voorn en later kolblij en een paar kleine brasems.

Later op de dag werd er door de meesten ook wel wat gevangen. Maar ja nu kwam bij mij het probleem, en ik denk ook wel bij de anderen. Die groten rijnaken die vol geladen over je voer gaan. Nou je kon elke keer op nieuw beginnen .Dat is jammer, ik heb daarna nog een visje gevangen in de laatste twee en een half uur.

Maar ondanks dat vond ik het een mooie locatie om zeker nog een keer terug te keren, hopelijk dan met beter weer .

Cor Vollebregt.

14 oktober 2010, zout, strand Katwijk

Omstreeks 06:15 uur ging de wekker.....dat is vroeg..... maar plotseling kwam ik weer bij mijn positieven en wist het weer !

De viswedstrijd zout in Katwijk met de HPSV.

Ik haastte mij uit mijn bed rende onder de douche door en sprong de auto in richting Scheveningen voor een portie vers aas.

Gezien mijn vorige uitslagen waarbij ik telkens als laatste wist te eindigen was ik voornemens om niets aan het toeval over te laten om niet weer als laatste te moeten eindigen. Dus het aas moest verser dan vers zijn.

Dinsdag al even voor gevist op het Strand van Kijkduin om het materiaal te testen. Alles bleek in orde en ook de vissen wilde bijten.

Oftewel : Ik was er klaar voor !

Vanuit Scheveningen door gereden naar Katwijk. Daar aangekomen bleken een aantal vissers nog niet aanwezig in verband met de in Nederland gebruikelijke files en omleidingen. Uiteindelijk wisten zij toch nog om 08:00 uur scherp aan te komen zodat iedereen gelijktijdig kon starten.

Bij mijn eerste inworp wist ik direct de lijn te vangen van mijn naaste visser. Dit bleek echter niet mee te tellen als vangst waarop ik besloot een klein stukje verderop te gaan staan om mij niet heel de dag bezig te hoeven houden met het uit de knoop halen van lijnen.

Dat het niet makkelijk ging worden om een visje te vangen bleek al snel. Bij de meeste leden was er na een paar uur vissen nog geen beweging in de top van de hengel geweest. (Behalve de beweging veroorzaakt door de sterke stroming en de hoge golven in de ochtend)

Mijn bewondering ging vooral uit naar Aad. Hij was druk in de weer met dwarrellijntjes, wisselen van hengels ingooien, inhalen, alles werd geprobeerd en hij wist niet van ophouden. Mij had het niet verbaasd als hij persoonlijk met snorkel en duikbril op de bodem op zoek was gegaan naar de vissen.....(Misschien een idee voor de volgende keer).

Ik wist zelf ook al een aantal uren niets te vangen. Net toen ik op slinkse wijze het water in liep tot ongeveer nekdiepte waarbij ik dacht vissen te gaan vangen door middel van het vol laten lopen van mijn waadpak, met daarbij uiteraard de hoop dat er een vis zou mee spoelen, werd ik aangesproken door de wedstrijdleiding.

Mijn manier van vissen bleek niet toegestaan. Hierop besloten het toch maar bij de hengel te houden. Is misschien ook wel wat veiliger.

Ondertussen, het was rond een uurtje of 12:00 bleken er toch een aantal visjes te zijn gevangen. Siem wist een mooie Gul te vangen. Ondanks dat dit de enige vis bleek te zijn die hij deze dag ving was het later toch genoeg voor de zilveren plak van de dag.....64 centimeter lengte in totaal.

Op een gegeven moment, de moed was mij al in de schoenen gelopen, wist ik toch na een mislukte inworp op een afstand van ongeveer 10 meter van de kant mijn eerste vis te vangen. Een mooie bot kon mijn heerlijke verse aas kennelijk niet weerstaan. Direct hierop maar weer op hetzelfde plekje mijn aas op de bodem gelegd. Dat dit een betere plek was bleek al na een minuut of vijf. Wederom een mooie bot aan de lijn. Zo vlak voor het einde van de wedstrijd toch nog een mooi resultaat met uiteindelijk de bronzen plak van de dag tot gevolg.

Verder wist Cor veruit de meeste vissen te vangen en hiermee ook nog een totale lengte te behalen van 94 centimeter wat hem direct de dagzege bracht. Al met al niet veel vis in het totaal maar toch een heerlijke dag.

Bij de vooraankondiging van de wedstrijd gaf Joop overigens nog te kennen dat hij graag zijn lege vriezer wilde vullen met verse vis.

Ben benieuwd hoeveel kilo filet hij van zijn vis van maar liefst 18 centimeter heeft kunnen snijden. (Overigens wel goed voor de 6e plaats) Nu maar hopen dat de vangsten op de aankomende bootwedstrijd wat beter mogen zijn en dat iedereen zijn vriezer weer kan vullen !

Sjors.

18 oktober 2010, zoet, Aarkanaal

Het Aarkanaal is niet mijn favoriete viswater.

Ik heb daar meerdere keren een wedstrijd gevist. En nog nooit was er een mede visser die een aardige vangst kon bemachtigen, dus mijn verwachtingen waren niet erg groot.

De verklaring kan zijn dat in zo'n kanaal zonder natuurlijke oevers met riet en planten in het water de vissen zich nooit thuis zullen voelen.

Neem het vergelijk met de Bonervliet, het arsenaal aan vis is daar veel groter dan in het Aarkanaal.

Natuurlijk is het moeilijk om geschikte viswateren te vinden.

Maar dan vis ik liever voor de tweede keer in een ander water.

Het is ook een oneerlijk parkoers, smal en recht toe rechtaan.

Niet makkelijk als je midden in geloot heb wetende dat iedere visser twee voertjes aanleg. Probeer dan maar eens een vis te vangen.

Mij is het in ieder geval niet gelukt en velen anderen ook niet.

Een water om gauw te vergeten.
Op naar de Voorzaan, ik kijk er naar uit.

Met vriendelijke groet Cor Vollebregt.

13 november 2010, zoet, Voorzaan snertwedstrijd

13 november was het weer zover, de laatste wedstrijd van het seizoen 2010: de snertwedstrijd. Nou de vooruitzichten van het weer zagen er echt uit als snertweer, maar dat is gelukkig alles meegevallen.

Traditiegetrouw zou Hans mij oppikken, we hadden om 06.00 uur afgesproken, zodat we op tijd op de visplek zouden zijn om het parcours uit te zetten en de veldkeuken voor de soep alvast op te bouwen.

Paul Hendriks een introducté zou ons volgen en was ook mooi op tijd in Voorburg. En na het inladen van mijn spullen, en dat was deze reis heel wat met de soep en aanverwante zaken, vertrokken we naar het viswater.

Uiteraard was een van de eerste dingen waar we het onderweg over gehad hebben, het weer, wat een verschil met de donderdag en de vrijdag, droog en stukken minder wind.

De wedstrijd vond plaats aan de Voorzaan en er zou om 07.30 uur geloot worden zodat we om 08.30 uur konden gaan vissen.

Nou iedereen op Aad na, hij zou wat later komen wist John te vertellen, was er om die tijd en na een nummer getrokken te hebben gingen we onze stek opbouwen en voer en andere spullen in orde brengen.

Om half negen kon ik het startsein geven en we hadden afgesproken dat we tussen kwart voor en kwart over elf een pauze zouden inlassen voor de soep.

Na het signaal vlogen de gevulde voerkorfjes naar de plek waar men wilde vissen en na het brengen van een paar korfjes werd er al snel een visje gevangen, wat meestal wel een goed teken is.

Nou is dit niet voor iedereen uitgekomen en zelf had ik met de pauze 5 visjes, waarvan een mooie baars, in mijn net.

Om kwart voor elf gaf ik het sein voor de pauze en hoefde ik niet al te lang te wachten op de eerste soepklanten. Nou die viel in goede aarde en werd door iedereen bijzonder gewaardeerd. Er bleef dan ook niet veel over.

Hans weet volgens mij toch echt niet wat hij mist maar hij vindt de lucht van snert al een verschrikking.

Maar goed na de soep heeft iedereen zijn plek weer opgezocht en zijn we vol goede moed aan deel 2 van de dag begonnen. De meeste hadden voor de pauze wel een visje gevangen maar echt wild was het nog niet.

Na de pauze leek het er heel lang op dat het ook niet meer wild zou worden al ving ik wel een mooie platte en verspeelde ik er ook nog een door lijnbreuk.

Na een telefoontje van Alwin, hij had helaas door wat lichamelijke ongemakken verstek moeten laten gaan, had ik 1,5 a 2 kilo vis en een paar mooie kromme toppen gezien. Maar dat leverde even zoveel gaten in de lucht op bij het aanslaan, waarschijnlijk krabbe beten.

Wel ving ik af en toe een visje en om kwart over 1 schatte ik mijn gewicht op een 3 kilo.

Maar dat je de moed nooit op moet geven bleek in de drie kwartier die volgde. Ik had nog wat hele oude maden bij me maar daar dorst ik eigenlijk al niet meer mee te vissen omdat er een wel heel sterk luchtje aanzat.

Maar veel minder kon het niet worden dus waarom niet even proberen . En ja hoor, 2 casters en 2 oude maden leverde binnen no time een mooie platte op. En zo volgde er nog een paar. Niet allemaal zo groot maar wel lekkere meetellers.

Ja en als het dan even lukt lijkt de tijd om te vliegen en zo was het ineens 2 uur en dus einde wedstrijd, dus spullen opruimen en wachten op de wegers.

Na de weging doen we traditiegetrouw de uitslag bekend maken onder genot van een drankje.

De eerste 3 waren John met 9180 gram zelf werd ik tweede met 6980 gram en Cor werd derde met 3680 gram. Maar als Paul in de uitslag opgenomen zou zijn had hij derde geweest met 4740 gram.

Ja en Cor was de vorige twee wedstrijden ook al derde geworden en had dus al twee stukjes op rij moeten schrijven. Dat is al geen hobby van hem en toen heb ik gezegd dat ik dat stukje wel in orde zou maken, nou bij deze dus.

Hierna heb ik iedereen nog mooie en fijne feestdagen gewenst en de hoop uitgesproken dat we iedereen volgend seizoen weer aan de waterkant mogen begroeten.

Zo en dan kan nu ook de competitie uitslag berekend worden zodat we op de vergadering de prijzen weer uit kunnen reiken.

Deze wedstrijd kwamen we aan een slordige 32,4 kilo vis en over het hele seizoen rond de 400 kilo. Misschien kunnen we dat volgend jaar verbeteren, tot dan.

Vriendelijke visgroet,

Wim

18 november 2010 zout Colijnsplaat boot

Dagje Bootvissen op de Oosterschelde.

Denk je bij de op een na de laatste wedstrijd, dat het hele visjaar best wel vloeiend is verlopen, zit je in eens in het haventje van Wemeldingen ?!?

Het was zoals vanouds om 6 uur verzamelen bij de Uithof voor de buspassagiers.(Hans en Arie bedankt voor het rijden)

Voor degene die zelf reden was het om 7.30 uur verzamelen in de haven van Tholen. (Oesterdam ! Aad)

Gelukkig, iedereen was op tijd . Het wachten was alleen nog op 4 “ bijna “ ex- vrienden van Aad.

Aad baalde van zijn vrienden en ging bellen waar ze bleven , de klok tikte door naar 8 uur.

Zelf stond hij op de juiste plek bij de juiste boot , alleen had hij de jongens naar Colijnsplaat gestuurd, 1 uur verderop met de auto.

Precies op tijd en op de goede plaats dus.

De schipper stelde zelf voor om de jongens naar Wemeldingen te laten rijden (half uur varen – half uur rijden)

Klasse van die man want om ongeveer 8.30 uur zaten die vier ook op het goede schip.

Paul had voor de verandering eens een ander merk visser meegenomen die onder zijn leiding het een en ander mogelijk zou kunnen leren.

Wat schetst onze verbazing ze versloeg de leermeester. Toppie ! Zij werd 9de en Paul 11de.

Denk nou niet dat er alleen gebeld – gescholden – en gevist werd. We hadden ook onze eigen stand-up comedienne Frans aan boord.

Naar omstandigheden werd er best leuk vis gevangen met goed weer.

1 Cor met 2.70 cm

2 John met 1.79 cm

3 de pineut, Joop dus met 1.23 cm

Nog 1 wedstrijd te gaan onder het genot van misschien wel snert – (soep- weer- vis)

Ga jullie zien op donderdag 16 december 2010 .

Groeten Joop Rouette

16 december 2010, zout, snertwedstrijd

De wedstrijd werd gehouden op het strand van Kijkduin, verzamelen om 8 uur bij de draaimolen. De opkomst was niet zo groot, we waren in totaal met z'n achten. Het weer zag er ook niet zo best uit. Veel wind, temperatuur rond het vriespunt.

Om 8 uur gingen we met de visspullen het strand op. Ik had al het gevoel van; "ben benieuwd of ik 14.00 uur wel ga halen.". Alles waaide onder het zand, af en toe natte sneeuw en geen vis te bekennen. Zelfs onze beste visser Cor kon geen vis aan z'n haak krijgen.

Rond 10 uur begon Joop z'n pan met erwtensoep op te warmen. Dat viel niet mee achter de paraplu. Het zand kwam er aan alle kanten langs waaien. Toen hebben we besloten er mee op te houden en de soep te gaan opwarmen achter in de auto van Aad.

Bij de meting was er 1 geluksvogel. Sjors had een verdwaalde bot weten te bemachtigen van 26 cm, en mocht zich de terechte winnaar van deze dag noemen! Gefeliciteerd! Na de meting was de soep inmiddels warm en kon iedereen genieten van een paar koppen overheerlijke soep! De soep was weer super, net zoals de voorgaande jaren. Hopelijk kunnen we deze traditie blijven voortzetten.

Iedereen alle goeds gewenst voor het nieuwe jaar en hopelijk in 2011 allemaal weer veel visplezier!

Henk-Arie

Het jaaroverzicht van de afdeling hengelsport 2010 (zoetwater)

Het visjaar 2010 zit er weer op en met niet altijd de meest gunstige resultaten. Wij hebben ons dit jaar op drie fronten ingezet om goede resultaten te behalen. Op de eerste plaats natuurlijk onze eigen HPSV competitie. Daarnaast ook de NPSB competitie en dan ook nog in NPSB verband het E.K. in Engeland.

Wat de competitie in HPSV verband aan gaat is er in de top 3 een nieuwe naam gekomen en wisten de nummers 1 en 2 het resultaat van het vorig jaar te herhalen.

Maar niet alle wedstrijden gaven een resultaat waar we echt warm van liepen, er was zelfs een wedstrijd waar we met 12 deelnemers nog geen 1,5 kilo vis wisten te vangen.

Maar ook wisten er soms vissers een resultaat boven de 10 kilo te behalen, ja en dat is dus vissen je weet het echt niet van te voren, en zo moet het ook maar blijven.

Om in de einduitslag voor te komen moet men minimaal 5 van de 9 wedstrijden meevissen.

Op deze manier kun je dus 4 keer verstek laten gaan of de minste resultaten schrappen.

De eerste 3 van dit seizoen zijn geworden;

1ste Wim Klerks met 9 punten en een gewicht van 40.090 gram.

2de Cor Vollebregt met 13 punten en een gewicht van 19.600 gram.

3de Hans Snels met 19 punten en een gewicht van 23.620 gram.

Hans had net zoveel punten als John Koolhoven maar John kwam een slordige 1,5 kilo te kort om voor Hans te eindigen.

Ook is er een prijs voor de visser die in een wedstrijd het hoogste gewicht weet te halen.

Deze Frans Tangel trofee is dit jaar voor de tweede keer oprij voor Wim Klerks met 20.120 gram.

Bij de competitie onder de vlag van de NPSB is eigenlijk een resultaat het extra vermelden waard.

Arie van Bree wist een wedstrijd op zijn naam te schrijven met ruim 16 kilo vis.

In het eindklassement spelen wij helaas geen rol van betekenis, beste HPSV visser werd Wim Klerks 37ste, en dit is wel extra zuur omdat volgend seizoen het E.K. in Groningen wordt georganiseerd.

Om er zeker van te zijn dat je hieraan mee had mogen doen had je bij de eerste 25 moeten komen of met het team landskampioen moeten worden tijdens het N.K. teams.

Dit is dus helaas niemand van ons gelukt en moeten we nu hopen dat er een aantal geplaatste vissers afzeggen, maar deze kans is in dit geval uiterst klein.

Dit jaar was de E.K. in Engeland en waren er dus wel een groot aantal afmeldingen.

Hierdoor kon Roy Witte, de wel officieel geplaatste Hans Snels en Wim Klerks, vergezellen op deze trip.

In Engeland was alles tot in de puntjes georganiseerd en is deze week bijzonder goed en gezellig verlopen.

Tijdens de oefendagen hadden wij er een dag bijzitten die we niet snel zullen vergeten, 32 karpertjes goed voor ongeveer 140 kilo, met zijn drieën.

Het Nationale team wist een derde plaats te halen bij de landenteams en de eerste Nederlander kwam op de 19de plaats individueel.

Hans Snels wist beslag te leggen op een keurige 20ste plek Roy werd 33ste en zelf kwam ik niet verder als de 72ste plaats maar als captain van het landenteam mocht ik toch nog een beker en een medaille in ontvangst nemen.

Zo dit was in vogelvlucht het seizoen 2010, mocht u nog meer willen weten over onze afdeling kijk dan op onze site www.hpsv-vissen.nl

Hier vindt u bijna alle gegevens over onze club en misschien is het wel wat voor u, voor nog meer informatie kunt u altijd contact opnemen met een van de bestuursleden.

Vriendelijke visgroeten;

Wedstrijdsecretaris afdeling zoetwater,

Wim Klerks

Uitslagen
Competitie Zoet
2010

Naam	Eindstand	
	Punten	Gewicht
1 Wim Klerks	9	40.090
2 Cor Vollebregt	13	19.600
3 Hans Snels	19	23.620
4 John Koolhoven	19	22.260
5 Kees Kerkhof	21	22.130
6 Ed Borrebach	26	12.490
7 Roy Witte	28	16.180
8 Alwin Koks	29	11.520
9 Piet Hermes	31	14.340
10 Chris van Trierum	33	4.640
11 Rene de Vries	36	12.900
12 Arie van Bree.	36	8.980
13 Tom Dorlas	38	7.220
14 Leo de Vos	44	8.660
15 Dave Pompe	57	4.820
16 Aad Segboer	25	7.620
17 Gerard Bakker	32	7.650
18 Edu van deursen	35	1.780
19 Elly Tangel	38	1.560
20 Martin v. Baggum	20	5.600
21 Joop Rouette	19	0
22 Wilhelm Geradts	19	0

Jaarverslag Afdeling Zout 2010

Beste medevissers,

De laatste wedstrijd is gestreden, namelijk de snertwedstrijd, met echt snertweer. Dus nu kunnen wij terug gaan kijken op het jaar 2010 dat we op kunnen splitsen in 3 delen.

Ten eerste het Nederlands Kampioenschap waarvan wij er twee hebben georganiseerd. Deze wedstrijden zijn goed bezocht met een matige vangst die natuurlijk altijd beter kan.

De resultaten over vier wedstrijden zijn dit jaar voor de H.P.S.V. iets minder verlopen dan vorig jaar. Hadden wij in 2009 nog Arie van Bree als kampioen, deze keer viel de eer te beurt aan Wout Oldenhuis van Groningen. De beste H.P.S.V.-er was Alwin op plaats 8, daarna Arie op de 12e en John op de 13de plaats.

Daarentegen deden de intro's het beter, namelijk Joop werd eerste voor de derde keer op rij, Cor werd tweede voor de tweede keer en onze Siem eindigde op de vierde plaats.

Ten tweede de bootwedstrijden die alle twee ook erg goed bezocht werden, de vangst was ook goed. Op de Grevelingen werd er meer vis aangeboden dan op de Oosterschelde (en dan bedoel ik de zelf gevangen), zowel de m.s. Theo als de m.s. Zwerver boden een prima service. Zo goed zelfs dat de m.s. Zwerver een stuk om ging varen om vier verdwaalde intro's ergens anders op te pikken, in een geheel andere haven dus. Wij zijn er erg dankbaar voor en zeker de intro's zelf waren dat.

Ten derde waren dat de andere wedstrijden die zoals de rest ook prima verliepen met een gemiddelde van 10 vissers per keer. Toen ik ziek werd was Aad Segboer zo bereidwillig om een wedstrijd te leiden voor mij, waarvoor dank. Ook de rest bedankt in het bijzonder Alwin voor de opvang en belangstelling. Al met al was het een prima jaar, dan nu de eindstand:

De grootste vis van 2010 met 0.66 cm (paling)

Joop Rouette.

Op twee met 0.61 cm (paling)

Paul van Oijen

En gedeelde derde met 0.45 cm (bot)

Hans Snels / Aad Segboer

(weet wel dat de paling meteen weer uitgezet werd)

Op de eerste drie plaatsen van het algemeen klassement zijn dit geworden:

1. Cor Vollebregt
2. Joop Rouette
3. Henk-Arie Jansen

4. John Koolhoven
5. Siem van der molen
6. Aad Segboer
7. Alwin Koks
8. Arie van Bree
9. Paul van Oijen
10. Hans Snels
11. Jilles van koutrik
12. Sjors Verburg
13. Piet Hermes

Rest mij nog een ieder fijne dagen en een gezond visjaar voor 2011 toe te wensen.

Met vriendelijke visgroeten

wedstrijdleader zout
Joop Rouette,

2010
Uitslagen competitie Zout
NAAM
Cor Vollebregt
Joop Rouette
Henk-Arie Jansen
John Koolhoven
Siem van der Molen
Aad Segboer
Alwin Koks
Arie van Bree
Paul van Oijen
Hans Snels
Jilles van Koutrik
Sjors Verburg
Piet Hermes

Eindstand		
Pnt.	CM	Plaats
7	1105	1
11	1341	2
20	578	3
23	658	4
25	1588	5
27	2210	6
30	801	7
32	1554	8
35	1521	9
41	1114	10
43	775	11
21	809	12
27	1351	13